

عنوان مقاله:

اثربخشی توانمندسازی روانی- اجتماعی بر افزایش تاب آوری دانش آموزان با آمادگی به اعتیاد

محل انتشار:

هفتمین همایش ملی تازه های روانشناسی مثبت نگر (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

مژگان پوردل - کارشناس ارشد مشاوره مدرسه، دانشگاه شهید چمران اهواز، اهواز، ایران

نرگس قاسم زاده - کارشناس ارشد مشاوره و راهنمایی، دانشگاه آزاد اسلامی، واحد تهران شمال، تهران، ایران

محدثه مصلحی - کارشناس ارشد مشاوره توانبخشی، دانشگاه علامه طباطبائی، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

هدف: هدف پژوهش حاضر تعیین اثربخشی توانمندسازی روانی- اجتماعی بر تاب آوری دانش آموزان دارای آمادگی اعتیاد بود. روش پژوهش به شیوه ی نیمه آزمایشی با طرح پیش آزمون- پس آزمون با گروه کنترل اجرا شد. جامعه ی آماری پژوهش را کلیه دانش آموزان دوره ی متوسطه ی اول شهر اهواز در سال تحصیلی ۱۳۹۸ تشکیل می دادند که از میان آن ها یک دبیرستان به صورت در دسترس انتخاب و تعداد ۲۰۰ نفر از دانش آموزان این مدرسه توسط پرسشنامه ی آمادگی اعتیاد زرگر و همکاران (۱۳۸۵) غربال شدند. سپس ۳۰ دانش آموز که نمره ی بالاتر کسب کرده و دارای آمادگی اعتیاد بالا تشخیص داده شده بودند، ۱ انتخاب و در دو گروه آزمایش (۱۵ نفر) و کنترل (۱۵ نفر) به صورت تصادفی جایگزین شدند. شرکت کنندگان گروه آزمایش، ۸ جلسه برنامه ی توانمندسازی روانی- اجتماعی را دریافت نمودند. برای جمع آوری داده ها از پرسشنامه ی تاب آوری کانر و دیویدسون (۲۰۰۳) استفاده شد. داده ها با استفاده از روش آماری تحلیل کوواریانس چند متغیری، مورد تجزیه و تحلیل قرار گرفتند. یافته ها: نتایج نشان داد که فرضیه ی پژوهش مبنی بر اثربخشی آموزش توانمندسازی روانی- اجتماعی بر تاب آوری دانش آموزان دارای آمادگی اعتیاد، مورد تأیید قرار گرفته است و دانش آ«وزان دارای آمادگی اعتیاد گروه آزمایش نسبت به دانش آ«وزان دارای آمادگی اعتیاد گروه کنترل در پس آزمون، به طور معناداری، تاب آوری بیشتری داشتند. نتیجه گیری: بنابراین می توان نتیجه گرفت که استفاده از آموزش توانمندسازی روانی- اجتماعی می تواند موجب افزایش تاب آوری شود.

کلمات کلیدی:

آمادگی اعتیاد، تاب آوری، توانمندسازی روانی- اجتماعی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1317629>

